

ZDECYDOWANY:

Pani Wandzia w czasie obiadu pyta Alanka:
- Alanku, a ty którą rączką lubisz jeść - prawą, czy lewą?

Na to mały Alan odpowiada:

- Twoją!!!

*Wniosek: Dobrze mieć trzy ręce do działania!
To lepiej niż dwie!!!*

JĘZYKOZNAWCA:

Ślimaki raniutko rozmawiały o zębach, oglądały obrazki tematyczne i bardzo dużo mówiły. Pani pyta:

- Kubuś, co trzeba zrobić jak ząbek ma dziurkę?

Na to Kuba, który mówi jeszcze w języku swoim (znacie taki język?) odpowiada:

- Kuba bum, bum, bum, ijo, ijo, ijo!

My rozumiemy, więc tłumaczymy: Kuba autem jedzie do doktora.

Wniosek: należy się uczyć języków różnych, obojętnie jak one brzmią!

PROSTO Z MOSTU:

- Alu odnieś proszę, te samochodziki do koszyka - mówi Pani Dyrektor.

Na prośbę Ala odpowiada:

- Nie odniosę! Bo nie mam czasu!

Pani Dyrektor stała i na długo zaniemówiła. Bo słów Dyrekcji zabrakło na godzinę.

Wniosek: najważniejsza w życiu jest szczerłość!

ISTOTNY BRAK:

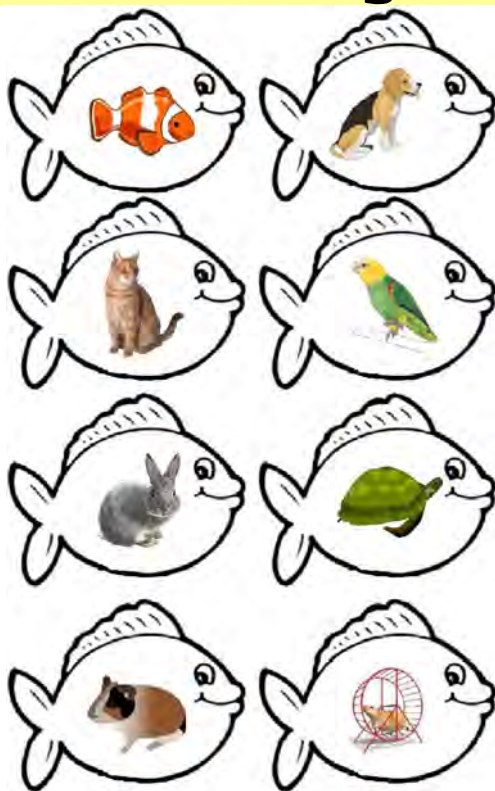
Bartusia ogamął wszechobecny smutek. Pani Madzia zapytała:

- Bartuś, co się stało?

Na to Bartuś z powagą mówi:

- Serce mi pęka, jak Taty nie ma przy mnie!

Wniosek: No cóż, biedna Mama, co Ona na to?

WIELKI SEKRET:

Pani Asia robi rybki do dekoracji hollu w przedszkolu. Co robi powiedziała tylko Konradowi - to taka mała ich tajemnica. Dzieci stanęły obok Pani Asi i podpytują:

- Co robi Pani i po co?

Pani milczy, bo przecież to tajemnica. Ale Konrad nie wytrzymał, tak go gniołta ta tajemnica i mówi:

- Pani robi rybki do lochu przedszkola...

Wniosek: Nie jest ważne, gdzie ta dekoracja, ważne, że ładna.

Wiadomości przedszkolne

Wiosna 2016

PRZYSZŁA WIOSNA
JEST RADOŚNA

WIOSNA W OGRODZIE

TO TEMAT KOMPLEKSOWY DO SCENARIUSZA ZAJĘĆ
DLA DZIECI 5-LETNICH W OPARCIU O TECHNIKĘ
DOŚWIADCZEŃ POSZUKUJĄCYCH

Temat dnia: Jak powstają rośliny?

Cel ogólny: Nabywanie przekonania o potrzebie sadzenia i siania roślin i tworzenia terenów zielonych.

Cele operacyjne: Dziecko poznaje nazwy roślin i zasady ich uprawy, określa i ocenia rolę drzewostanu ogrodowego (w tym ogrodu przedszkolnego), kształtuje postawy pozytywnego stosunku do świata.

Środki dydaktyczne: drzewka do sadzenia, przewodniki przyrodnicze, czyste stanowisko do hodowli dżdżownic, narzędzia ogrodowe, przygotowana rabata do uprawy w ogrodzie przedszkolnym, nasiona roślin do siania, aparat fotograficzny

Przebieg zajęć :

I. Pobudzenie i ukierunkowanie aktywności własnej dzieci: Informacja ze strony nauczyciela o tym, że wiosna jest najbardziej pracowitym okresem w ogrodzie.

II. Mapa myśli - „nurkowanie” we własnym obszarze wiedzy – tworzenie mapy pojęciowej
Nauczycielka zadaje pytanie problemowe, które również na tablicy dużego formatu:

SKĄD SIĘ BIORĄ ROŚLINY?

I. Dzieci podają odpowiedzi, które nauczycielka zapisuje na tablicy pod pytaniem: z ziemi, z ogródka, z nasion, z cebulek. Ustalanie pytań problemowych do rozwiązania:

II. Organizowanie środowiska informacyjnego (miejsce indywidualnych lub zespołowych poszukiwań) przez nauczyciela i dzieci.

Nauczycielka informuje, że aby wzbogacić nasz ogród przedszkolny w nowe okazy roślin podejmiemy prace ogrodnicze. Ustala wspólnie z dziećmi, jakie narzędzia będą potrzebne do tych prac.

ciąg dalszy na str. 2

Ciąg dalszy ze str. 1

Zapoznanie z wierszem „Ogrodnicy” I. Salach, który pozwoli na ustalenie narzędzi do prac ogrodowych.

Prezentacja narzędzi ogrodowych, wypowiedzi dzieci z pomocą nauczyciela, do czego one służą, jakie prace są nimi wykonywane i po co.

III. Działalność poznawcza (odkrywcza) dzieci (indywidualna lub zespołowa analiza materiałów źródłowych, prowadzenie wywiadów, obserwacji, doświadczeń, eksperymentów, tworzenie notatek w formie pisemnej lub obrazkowej, itp.).

Działania uprawowe w ogrodzie:

- 1) Pokaz czynności, które można wykonać narzędziami ogrodowymi.
- 2) Próby samodzielnego siania nasion w wyznaczone miejsca z zachowaniem kolejnych etapów.
- 3) Wykonanie pamiątkowej fotografii z nowo posadzonymi roślinami.

Podsumowanie prac ogrodowych:

Rozmowa na temat prowadzonej obserwacji wzrostu roślin i jednoczesnej pielęgnacji posianych i posadzonych roślin, poprzez dogłębne sprawdzanie suchości podłoża, podlewanie, odchwaszczanie.

Odpowiedź na pytanie problemowe: SKĄD SIĘ BIORĄ ROŚLINY?

☞ Nauczycielka informuje, że w ogrodzie przedszkolnym jest ukryty pomocnik każdego ogrodnika. Mieszka w ziemi, drąży korytarze i pomaga glebie oddychać. Zadaje zagadkę, jeśli dzieci nie wpadły na rozwiązanie. - „Wyjada” ziemię budując korytarze. Często do połowu ryb używają ją wędkarze. [Dżdżownica]

☞ Nauczycielka podkopuje kawałek ziemi, niedaleko rabaty ogrodowej. Wspólnie z dziećmi sprawdza, czy znajdują się w niej dżdżownice. Znalezione dżdżownice zbieramy do pojemników w zamiarze zanieśienia do przedszkola. Będzie-

my je obserwować i sprawdzać, jak pracuje w glebie oraz poznawać warunki jej życia.

☞ Obserwowanie dżdżownic przy pomocy lupy – przypuszczenia dzieci i wyobrażenia na temat dżdżownic i ich życia.

☞ Ustalanie, gdzie przechowamy dżdżownicę w celu jej obserwacji. Wybór naczyń przeznaczonych do prowadzenia obserwacji.

Umieszczenie naczynia w laboratorium lub kąci przyrodniczym

- obserwacja poruszających się w nim dżdżownic.

☞ „Jestem dżdżownicą” – aktywność ruchowa. Naśladowanie ruchów dżdżownic - dzieci kładą się na podłodze i poruszają się jak obserwowane na zajęciach dżdżownice: kurczą się i wyciągają, przemierzając wytyczony tor.

☞ „Podziemny labirynt” - aktywność plastyczna. Dzieci otrzymują czarne kartki i wycięte z kartki białe tunele - korytarze. Po rozmieszczeniu korytarzy „w ziemi” (na czarnej kartce), każde dziecko zgodnie z własną inwencją twórczą wykleja z plasteliny kolorowe dżdżownice.

☞ **Podsumowanie zajęć:** Dżdżownica żyje głęboko w ziemi, którą spulchnia tworząc naturalny nawóz dla lepszego rozwoju roślin. (czyli np. poprzez jedzenie liści, zmieszanie ich z glebą i następnie ich wydalanie). Dżdżownica „wyjadając” korytarze pomaga małym organizmom oddychać i żyć głęboko w ziemi oraz ułatwia krążenie wody w glebie i utrzymania odpowiedniej wilgotności ziemi. Dżdżownica to małe i pożyteczne stworzenie w wielkim świecie ludzi, zwierząt i roślin.

Po zakończeniu zajęć dzieci nadal bardzo chętnie i z wielkim zainteresowaniem przez kolejne dni będą obserwowały **zmiany zachodzące w terrarium** ... Po zakończeniu obserwacji dżdżownice wrócą do naturalnego środowiska.

Opracowała: Krystyna Dadasiewicz

MŁODE TALENTY Z GRUPY UMIZUCHY!

Dnia 8 kwietnia w Centrum Kultury i Sztuki w Siedlcach odbył się III Przegląd Twórczości Doroty Gellner, skierowany do wszystkich przedszkolaków z całego miasta. Dzieci z grupy UMIZUCHY godnie reprezentowały nasze przedszkole występując z piosenką pt. "Wesoła rodzinka". Przepięknie ją zaśpiewał **Piotruś Bazan**.

Niżej wymienione dzieci w bardzo śmiesznych przebraniach wykonały układ ruchowy do piosenki. W rolę babci wcieliła się Weronika Soszyńska, dziadkiem był **Oliwier Kisieleński**, mamą - **Marta Bobryk**, tatą - **Wojtuś Olszewski**, wesołą wnuczką - **Ala Raczyńska**. Gratulujemy odwagi i zdolności scenicznych. Do przeglądu przygotowywały Pani: Hania Skup i Małgorzata Klimek.

W prezentowanym numerze naszej przedszkolnej gazetki wiele miejsca zajmuje tematyka wiosny. Wszystko zaczęło się od tego, że nasze dzieci brały udział w zabawie pod tytułem:

POWITANIE WIOSNY

Dnia 21 marca 2016 r. dzieci z Przedszkola nr 15 w Siedlcach pożegnały zimę w postaci "Marzanny", a przywitały wiosnę z kolorowym gaikiem. W tym dniu przedszkolaki były uśmiechnięte i zadowolone z nadejścia wiosny.

Katarzyna Lipińska

Jak rozpoznać bardzo zdolne dziecko?

1. Cechuje je wyjątkowo dobra pamięć i duża wiedza.
2. Samo wie, jaki sposób uczenia się najlepiej mu odpowiada.
3. Szybko myśli.
4. Błyskawicznie chwytą istotę problemu.
5. Jest elastyczne w myśleniu. Łatwo dostrzega nietypowe rozwiązania problemów.
6. Lubi skomplikowane zabawy. Gdy zabawa jest zbyt prosta, myśli, jak ją utrudnić.
7. Od małego wykazuje wyjątkową zdolność koncentracji.
8. Wcześniej uczy się mówić, pisać i czytać.

WSKAZANIA W POSTĘPOWANIU Z DZIECKIEM ZDOLNYM - DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI

Zaspokajaj potrzeby poznawcze dziecka, odpowiadaj na zadawane pytania. Podsuwaj interesujące gry, zabawy, programy edukacyjne. Proponuj wyjścia na wystawy, prelekcje, udział w dodatkowych zajęciach rozwijających zainteresowania dziecka (np. plastyczne, muzyczne, matematyczne, literackie, przyrodnicze itp.).

Rozwijaj myślenie twórcze dziecka poprzez:

- dostarczaj materiałów rozwijających wyobraźnię,
- dostarczaj źródeł, które wzbogacają obrazowość języka (np. baśnie ludowe, mity, legendy),
- zostawiaj dziecku czas na myślenie i marzenia na jawie; niech ma czas na zadumę i namysł, a nie na bieganie od jednego zajęcia do drugiego,
- zachęcaj dziecko do utrwalenia swoich pomysłów,
- nadawaj jego wytworom skończoną formę (opraw rysunki, złóż tomik z wierszy),
- akceptuj naturalną skłonność do odmiennego spojrzenia na rzeczy,
- chwal przejawianie szerszej indywidualności,
- zachęcaj do bawienia się słowami,
- kochaj dziecko i mów mu o tym.

Stwarzaj okazję do jak najczęstszych kontaktów grupowych

Doświadczenie zespołowego działania, uczestniczenia w spontanicznych i zorganizowanych zajęciach grupowych rozwinię jego umiejętności komunikacji.

Pomóż dziecku w nawiązaniu kontaktów społecznych (zaprosz kolegów do domu lub na wspólną wyprawę, np. do kina, zapisz na zespołowe zajęcia pozaszkolne itp.).

Nie zaniedbuj rozwój fizycznego dziecka.

Zachęcaj do spędzenia czasu wolnego w sposób aktywny ruchowo. Zainteresuj jakąś dyscypliną sportu (np. tenis, pływanie itp.).

Pamiętaj: dziecko zdolne jest przede wszystkim dzieckiem, a dopiero potem utalentowanym.

Nadmiar obowiązków, nasze zbyt duże wymagania mogą je zmęczyć i zniechęcić do wysiłków. Zapewnij wsparcie, stwarzaj poczucie bezpieczeństwa.

Hanna Krupa

ZABAWY I ZMYŚŁ DOTYKU

Dotyk to jeden z najważniejszych zmysłów, w jakie wyposażała nas natura. Skóra jest największym organem ludzkiego ciała i jednocześnie pierwszym ze zmysłów, którym dziecko odbiera otoczenie. Niemowlęta właśnie za pośrednictwem zmysłu dotyku odbierają aż 80% bodźców z otoczenia i w ten sposób poznają świat.

Zmysł dotyku można zastąpić pojęciem zmysłu stykania się, ponieważ odczuwamy nie tylko dzięki dłoniom, lecz każdym milimetrem powierzchni skóry. Literatura wyróżnia dwa rodzaje dotyku. Dotyk pierwotny (protopatyczny), który odpowiada za świadomość dotknięcia oraz chroni przed niebezpiecznym bodźcem dotykowym, i który dominuje w okresie niemowlęcym. Dotyk różnicujący (epikrytyczny), który odbiera precyzyjne informacje dotykowe (np. różnice w kształcie, fakturze), rozwija się stopniowo i z wiekiem jego znaczenie wzrasta.

Zmysł dotyku odpowiedzialny jest za wiele ważnych funkcji organizmu: m.in. mówienie, poruszanie się, zaspakajanie potrzeb fizjologicznych, jedzenie, zręczność manualną, odczuwanie bodźców bolesnych i przyjemnych oraz wiele innych funkcji. Dotykaniem rękami i całym ciałem dostarcza podstawowych informacji o otoczeniu.

Opisywanie odczuć związanych z dotykiem oznacza zawsze poszerzanie słownictwa. Wielu dzieciom sprawia trudność dokładne opisywanie tego, co poczuły, brakuje im słów. Dzięki uświadomieniu sobie doświadczeń dotykowych poszerzają

się możliwości opisu: miękki, włochaty, ostry, wilgotny, śliski itp. W różnych miejscach ciała jesteśmy w różnym stopniu wrażliwi na dotyk. Dlatego ćwiczenia rozwijające zmysł dotyku nie powinny ograniczać się jedynie do badania rękami. Wiele ćwiczeń dzieci mogą wykonywać również stopami, policzkiem, a nawet całym ciałem.

Jeżeli pragniemy wychować szczęśliwego, świadomego swoich reakcji człowieka, poświęćmy trochę czasu na wspólne zabawy z dzieckiem stymulujące rozwój zmysłu dotyku. Oto kilka prostych propozycji:

1) Wspólne przygotowywanie poczęstunku dla gości przybywających do przedszkola lub do domu na różne uroczystości to doskonała okazja do rozwijania zmysłu dotyku, węchu i smaku. Wspólnie z dorosłym dzieci kroją owoce, warzywa, mieszają sałatki, gniotą ciasta (mają kontakt z materiałem sypkim, lepiałym itp.). Piernikowe choineczki, czy kruche ciastka, można ozdabiać, kolorowymi posypkami, które nie tylko oddziałują na zmysł dotyku, ale również stymulując system wzrokowy.

2) Wyszukiwanie przedmiotów za pomocą dotyku w pojemnikach wypełnionych różnymi materiałami (kaszą, makaronami, kukurydzą czy innymi ziarnami, koralikami, piłeczkami, ścinkami z niszczarki, wacikami, pociętą włóczką, kuleczkami z krepiny).

Wszelkiego rodzaju materiał sypki można wykorzystać do zajęć z zakresu edukacji matematycznej np. mierzenie pojemności, określanie ilości, porównywanie wyglądu. Przesypywanie z pojemnika do pojemnika, przesiewanie przez sito, segregowanie to tylko niektóre czynności, które pozwalają dzieciom poczuć właściwości przedmiotu, którego dotykają.

Ciąg dalszy na str. 4

Ciąg dalszy ze str. 3

Kolejnym przykładem wykorzystania materiału przyrodniczego jest domino dotykowe. Wystarczy przyciąć jednorazowe kubeczki do picia na wysokość około 1 centymetra. Wlewamy do nich klej wikol dostępny w marketach budowlanych i wkładamy wybrane ziarna. Po zaschnięciu kleju ziarenka trwale przylegają do kubeczka, a dobra zabawa jest gwarantowana. Do wykonania domina można użyć również guzików, kamyczków, tkanin i wiele innych.

3) Przedszkolaki bardzo lubią zabawy z mokrymi substancjami. Malowanie rączkami umoczonymi w farbie plakatywnej połączonej z piaskiem dekoracyjnym, czy rysowanie w piance do golenia to tylko z niektóre z ciekawych stymulacji systemu dotykowego.

4) Dostępny jest specjalny różnokolorowy żel sensoryczny do kąpieli. Ma on formę proszku, który możemy rozpuścić w dowolnej ilości wody kontrolując gęstość. Przedszkolaki mogą w nim szukać figur geometrycznych lub innych przedmiotów doskonaląc umiejętność różnicowania.

5) Masy plastyczne takie jak ciastolina lub masa solna z dodatkiem farby, warto wykorzystywać jak najczęściej. Nie tylko dlatego, że rozwijają

zmysł dotyku, ale również dlatego, że doskonałą sprawność manualną rączki. W sklepach dostępne są inne, mniej popularne masy takie jak: plastynka, plastopianka, specjalistyczne masy terapeutyczne o różnej twardości, piasek kinetyczny itp.

6) Ogród to doskonałe miejsce do przeprowadzania zabaw bogatych w doświadczenia dotykowe. Zabawy w piaskownicy oraz sadzenie roślin to najbardziej popularne działania.

7) Kolejnym ciekawym sposobem na doświadczenia dotykowe są ścieżki sensoryczne. Na podłodze układamy różne faktury (folię bąbelkową, futerka, kasztany, kawałki wykładziny itp). Dzieci mogą po nich przechodzić lub zbierać porozkładane na nich elementy. Coraz bardziej powszechne stają się maty w formie patchworku, gdzie poszczególne elementy o różnej fakturze zszyte są ze sobą.

8) Masaże. Zabawa ta może być wykorzystywana już od wieku niemowlęcego. Elementy potrzebne do zabawy: materiały o różnorodnej fakturze (mogą być to kawałki szmatek, tkanin np. tkanin np. sztruks, polar, jeans, sztuczne futro lub też rozmaite zmywaki używane w kuchni, gąbki o różnym stopniu szorstkości), zabawki typu piłeczek czy języków o rozlicznych rodzajach faktur itp.

W pierwszych zabawach tego typu rodzic może wykorzystać własne dłonie wykonując delikatny masaż, a potem wzmacniając nieco jego siłę, stopniowo wprowadzając wymienione materiały. Nie wymaga to specjalnej techniki od opiekuna, wystarczy pamiętać, żeby dotykać całego ciała, a najbardziej dłoni i stóp, gdyż w tych okolicach znajduje się największa liczba receptorów. Doskonałym momentem w ciągu dnia jest czas po kąpieli malucha, kiedy jest on rozluźniony.

Jeśli zauważymy, że dziecko źle toleruje którąkolwiek fakturę, nie należy definitywnie z niej rezygnować! Warto przyzwyczajać do niej skórę malucha nieco wolniej, stosować masaż nią krócej niż innym materiałami. Pozwólmy również dziecku, by samo dokonało wyboru faktury, jaką chcemy się z nim pobawić.

Dla nieco starszego dziecka polecam robienie masażyków połączonych z mówieniem wierszyków, zebranych np. w książce Marty Bogdanowicz pt. „Przytulanki. Czyli wierszyki na dziecięce masażyki”, gdzie można znaleźć dokładny opis ich wykonywania.

Przykład:

„**Tu płynie rzeczka**”. Dziecko zwrócone do nas plecami, rysujemy palcami wzdłuż kręgosłupa, z góry na dół, linię falistą.

- **TU PŁYNIE RZECZKA** - szybko krocymy po plecach opuszkami palców.

- **TĘDY PRZESZŁA PANI NA SZPILECZKACH** - powoli krocymy wewnętrzną stroną dłoni.

- **TU STĄPAŁY SŁONIE** - szybko i z wycuciem stukamy dłońmi zwiniętymi w pięści.

- **I BIEGAŁY KONIE** - delikatnie szczypiąc wędrujemy dłonią po plecach na skos.

- **WTEM PRZEMKNĘŁA SZCZYPAWECZKA** – powoli zataczamy na plecach obiema dłońmi koła, aż odczujemy ciepło.

- **ZASWIECIŁY DWA SŁONECZKA** - leciutko stukamy opuszkami palców w plecy dziecka na dole.

- **SPADŁ DROBNIUTKI DESZCZYK** - niespodziewanie, delikatnie szczypiemy w kark.

- **CZY CIĘ PRZESZEDŁ DRESZCZYK?**

Podczas masażu różnymi fakturami czy masażyków z wierszykami nie należy się spieszyć, warto dotykać spokojnie, koncentrować się na dziecku, nawiązywać z nim kontakt wzrokowy a przede wszystkim okazywać mu emocje. Maluch będzie czuł się wówczas ważny i kochany.

9) Zabawy z kaszami. Kasze o różnej grubości ziaren (jęczmiennej, jaglanej, gryczanej, manny), fasola, groch, kukurydza, mąka ziemniaczana, miki. Przygotowujemy wymienione materiały w oddzielnych miskach i kolejno podajemy dziecku, które zanurza w nich dłonie lub nawet stopy! W dowolny sposób przesypuje je, ugniata, masuje nimi całe ręce i nogi.

Można także spróbować i wysypać na podłogę grubsze ziarna, tak by dziecko mogło po nich pochodzić lub położyć się na nich.

10) Dotykowy obrazek. Z różnorodnych skrawków materiałów, ziarna, wykonujemy obrazek, przylepiając do papieru kawałki materiałów i ciastoliny. Najpierw wspólnie wycinamy je, planujemy rozmieszczenie na kartce. Obrazek może mieć konkretny temat lub być jedynie zbiorem gałganek. Całość uzupełniają przyklejone ziaren.

W przypadku starszego dziecka wykorzystujemy nasz obrazek do innej zabawy. Możemy zawiązać maluchowi oczy, tak by rozpoznał faktury samymi dłońmi i określał ich cechy np. szorstki, gładki, twardy, miękki, kłujący itp.

Zachęcam do wspólnej zabawy.

zebrała M. Pieńkowska

NASZE DZIECI są wybitnie zdolne!

Na zdolności naszych dzieci składają się: dobra pamięć, duża zdolność koncentracji, szybkość reakcji i cierpliwość podczas wykonywania interesujących zadań. Szybkość myślenia i zdolność rozumienia zjawisk u dzieci zdolnych jest dużo wyższa od przeciętnej. Już jako maluchy dzieci potrafią na bazie niewielu danych znajdować nowe, rozwiązania zadań.

Ciąg dalszy na str. 6